

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Regine Olsen, gift Schlegel

Citation: Kierkegaard, Søren: "Regine Olsen, gift Schlegel", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b127-txt-shoot-id70285f6e-c4ec-4ad4-b093-5d15003af5b6.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Indlagte Brev er fra mig (S. Kierkegaard) til Dem.

Det angaaer den Pige, med hvem jeg engang havde den Ære at være forlovet, og med hvem jeg fra den Dag, Forlovelsen hævedes, aldrig har vexlet og aldrig har villet vexle eet Ord.

Det er nu overladt til Dem selv, om De vil aabne dette Brev eller ikke; men for Alt raadfør Dem ikke med hende desangaaende, betænk selv først Sagen, førend De taler til hende desangaaende; og læg Dem ogsaa dette vel paa Sinde, jeg tilskynder Dem ikke til at aabne Brevet.

For det Tilfældes Skyld, at De beslutter Dem til ikke at aabne det, blot Eet endnu. Jeg mener med dette Skridt hvortil jeg religieust er blevet bestemt, at have gjort det Eneste og det Yderligste, hvortil jeg kan være forpligtet mod hende, og altsaa dermed, at have indfriet mit senere Ansvar, »at man skal forliges med sin Modstander, medens man er med ham paa Veien.«

Men at jeg intimerer skriftligt er fordi jeg ønskede at give baade Dem og hende fuld Ro og Upaavirkethed. Min personlige Nærværelse – der, hvad jeg senere har fattet en Formodning om, maaskee den første Gang jeg nærmede mig hende, har virket for stærkt, og, uden at jeg har brugt nogen Overtalelse, bevæget hende til et Skridt, hun maaskee ikke havde gjort, hvis jeg skriftligt havde henvendt mig til hende – kunde muligt atter forstyrre paa den ene eller paa den anden Maade baade Dem og hende, bevæge til Noget, som dog ikke ønskes, ell. afholde fra Noget, som dog maaskee ønskes. Derfor har jeg heller ikke til personlig Tilnærmelse benyttet Leiligheden, der rigeligt har tilbudt sig, maaskee været tilbudt.

Det vilde have smertet mig, det vilde have bedrøvet min Aand, om jeg skulde være død uden at finde Leiligheden til dette Skridt, hvorfor ogsaa hvad der ubetinget beskæftiger mig er, at jeg har gjort Skridtet som jeg nu har gjort, et Skridt, hvortil jeg bestandig har erkjendt mig forpligtet, medens jeg naturligviis fra det Øieblik hun blev Deres, har forstaaet, at De, hvis der skulde gøres Noget, ogsaa af mig bør behandles som Instantsen, hvilken hun, ved at blive Deres Hustru, selv har underlagt sig og forsaavidt ogsaa min Sag med hende.

Jeg har den Ære o:s:v: